

Sygn. akt III RC 72/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Łomży III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wioletta Jurgielewicz

Protokolant: Aneta Pogroszewska

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017 r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z powództwa M. D.

przeciwko S. D.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa rentę alimentacyjną, ustaloną uprzednio wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 24 lutego 2011 r. w sprawie sygn. akt III RC 438/10 od pozwanego S. D. na rzecz powoda M. D. z dotychczasowej kwoty po 550,- (pięćset pięćdziesiąt) zł miesięcznie do kwoty po 700,- (siedemset) zł miesięcznie, poczynając od dnia 19 maja 2017 r., płatne z góry do 10 – tego dnia każdego miesiąca do rąk powoda M. D. z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. odstępuje od obciążania stron dotychczasowymi brakującymi kosztami sądowymi, które ponosi Skarb Państwa;

IV. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 72/17

UZASADNIENIE

Powód M. D. wystąpił do tutejszego Sądu z pozwem przeciwko swojemu ojcu S. D. o podwyższenie alimentów z dotychczasowej kwoty po 550,- zł miesięcznie do kwoty po 800,- zł miesięcznie począwszy od dnia wniesienia powództwa płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca z góry do jego rąk z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu między innymi podano, że od czasu ostatniego ustalania obowiązku alimentacyjnego upłynęło sześć lat. Obecnie zaś powód jest studentem studiów dziennych drugiego stopnia na Akademii Wychowania Fizycznego w B.. Ponadto uczy się też w Medycznym Studium Zawodowym na kierunku technik masażysta. Za akademik płaci 400,- zł miesięcznie. Do tego dochodzą koszty zakupu żywności – minimum 450,- zł miesięcznie, koszty związane z dojazdem do szkoły – ponad 200,- zł miesięcznie, koszty zakupu odzieży i obuwia – około 200,- zł miesięcznie, środków higieny – około 120,- zł miesięcznie, lekarstw – około 50,- zł miesięcznie, przyborów szkolnych i podręczników – ponad 110,- zł miesięcznie. Nadto powód uczęszcza na dodatkowe zajęcia, a miesięczny karnet na

siłownię kosztuje go 149,- zł. Na swój telefon komórkowy wydaje 60,- zł miesięcznie. Tymczasem pozwany w żaden sposób nie interesuje się powodem.

W odpowiedzi na pozew pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu swojego stanowiska między innymi podał, że jego sytuacja uległa pogorszeniu. Od dnia 17 października 2016 r. nieprzerwanie znajduje się na zwolnieniu lekarskim w związku z problemami kardiologicznymi. Przeszedł zawał serca i w związku z tym nie jest zdolny do pojęcia jakiegokolwiek zatrudnienia. Obecnie ma przyznany zasiłek rehabilitacyjny. Nadto ma na utrzymaniu dziewięcioletnią córkę O. D. oraz żonę K. D.. Podkreślił również, iż małaletnia O. od urodzenia ma problemy zdrowotne związane z alergią pokarmową. Przekłada się to na koszt jej utrzymania z uwagi na konieczność zakupu bezglutenowej żywności i środków chemicznych dla osób skłonnych do alergii. Dodatkowo jest ona pod stałą opieką lekarza alergologa, co wiąże się z kosztami rzędu 150,- zł za wizytę oraz 70,- zł za dojazd. W związku z alergią przyjmuje też leki, które kosztują około 50,- zł miesięcznie. Przyznał, iż jego relacje z powodem uległy pogorszeniu około czterech – pięciu lat temu, kiedy to powód wszczął pod jego domem awanturę. Odnośnie sytuacji powoda wskazał, iż jest on młodym i zdrowym mężczyzną i powinien podejmować prace dorywcze celem uzyskania środków finansowych na swoje dodatkowe potrzeby. Nadto dysponuje on samochodem marki V. (...), który to model należy do wyższej kategorii aut.

Na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd Rejonowy w Łomży ustalił następujący stan faktyczny:

Ze związku małżeńskiego S. D. i I. D. urodziło się jedno dziecko – syn M. D. w dniu 10 października 1994 r. w Ł..

Małżeństwo S. D. i I. D. zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 2 grudnia 2008 r. w sprawie sygn. akt I C 76/08 z wyłącznej winy S. D.. W wyroku tym obojgu rodzicom powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małaletnim synem M. D., z ustaleniem miejsca jego pobytu przy matce. Nadto zobowiązano oboje rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania ich małaletniego dziecka i z tego tytułu zasądzono od S. D. na rzecz małaletniego M. D. alimenty w kwocie po 450,- zł miesięcznie płatne do rąk I. D. z góry do 10-tego dnia każdego kolejnego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności każdej raty aż do zapłaty.

Następnie wyrokiem z dnia 24 lutego 2011 r. Sąd Rejonowy w Łomży podwyższył alimenty należne od S. D. na rzecz małaletniego M. D. do kwoty po 550,- zł miesięcznie począwszy od dnia 8 lutego 2011 r. płatne na dotychczasowych warunkach. W trakcie tegoż ustalania alimentów M. D. miał 16 lat i uczył się w pierwszej klasie liceum w Zespole Szkół (...) w Ł.. Uczęszczał na dodatkowe korepetycje z matematyki i fizyki. Zamieszkiwał wraz z matką u jej rodziców w ich domu w P.. I. D. za mieszkanie przekazywała swoim rodzicom 500,- zł miesięcznie. I. D. pracowała z Kancelarii (...) w Ł. u komornik K. B. jako księgowa i zarabiała około 1.600,- zł miesięcznie.

Z kolei S. D. zamieszkiwał wówczas w domu przy ul. (...) w Ł.. Na terenie tej posesji prowadził komis samochodowy. Od 2010 r. pozostawał w związku małżeńskim z K. D.. Ze związku tego w dniu (...) urodziła mu się córka O. D.. Jego żona nie pracowała i zajmowała się dzieckiem. W utrzymaniu pomagała mu przebywająca w USA matka.

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2012 r. w sprawie sygn. akt I Ns 457/09 Sąd Rejonowy w Łomży dokonał podziału majątku wspólnego I. D. i S. D. w ten sposób, że S. D. przyznał: prawo własności nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o powierzchni 0,4307 ha zabudowanej budynkiem mieszkalnym (oficyną), garażem, domem mieszkalnym (w budowie) obciążonej prawem dożywotniego mieszkania oraz prawem użytkowania o wartości 891.000,- zł i prawo własności rzeczy ruchomych w postaci: szafki łazienkowej, 2 sztuk żyrandoli, 1 sztuki moskitiery i odtwarzacza DVD o łącznej wartości 320,- zł; a I. D. przyznał: prawo własności samochodu osobowego V. (...) z 1997 r. o wartości 6.500,- zł, prawo własności samochodu osobowego B. (...) z 1999 r. o wartości 13.000,- zł oraz prawo własności rzeczy ruchomych w postaci: telewizora z 2004 r., komody z dębowym frontem i nadbudową, szafki narożnej z dębowym frontem, stolika – ławy dębowej, łóżka z materacem, szafy z drzwiami przesuwными typu Komandor, 1 poduszki, kompletu mebli ratanowych, kuchenki mikrofalowej, 12 sztuk ręczników różnej wielkości, 4 sztuk ścierek, 37 sztuk różnych szklanek i żelazka o łącznej wartości 6.229,- zł.

Nadto Sąd zasądził od S. D. na rzecz I. D. tytułem dopłaty kwotę 414.338,50 zł, której płatność rozłożył na cztery równe raty tj. po 103.584,62 zł każda i ustalił termin płatności pierwszej raty na 6 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia, drugiej raty na 12 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia, trzeciej raty na 18 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia i czwartej raty na 24 miesiące od uprawomocnienia się postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami w stosunku rocznym w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Na skutek apelacji wniesionej przez S. D. postanowienie to zostało zmienione postanowieniem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 26 kwietnia 2012 r. (I Ca 102/12) w ten sposób, że na rzecz I. D. zostały też przyznane oszczędności w kwocie 1.298,92 zł zgromadzone na rachunku bankowym. Nadto Sąd obniżył spłatę zasądzoną od S. D. na rzecz I. D. do kwoty 407.189,04 zł, a wysokość ostatniej – tj. czwartej raty ustalił na 96.435,16 zł.

W wykonaniu tego postanowienia S. D. spłacił na rzecz I. D. kwotę 407.189,04 zł. Jak podał, pieniądze na ten cel otrzymał od swojej przebywającej w USA matki.

Komornik Sądowy przy Sadzie Rejonowym w Łomży P. O. prowadzi postępowanie egzekucyjne Kmp (...) z wniosku M. D. przeciwko S. D. o alimenty. W ramach tego postępowania komornik dokonał zajęcia stanowiącej własność S. D. nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...) o powierzchni 0,4307 ha.

Obecnie M. D. ma 23 lata. Po ukończeniu liceum w Ł. ukończył licencjat na kierunku wychowanie fizyczne na studiach dziennych w Akademii Wychowania Fizycznego na Wydziale (...) Fizycznego i (...) w B., a obecnie studiuje na drugim – to jest na ostatnim roku na studiach magisterskich dziennych na tym samym kierunku i na tej samej uczelni w B.. Studia te ma zakończyć w 2018 r. Nadto uczy się na drugim – to jest na ostatnim roku w dwuletnim Medycznym Studium Zawodowym na kierunku technik masażysta. Planowany termin ukończenia tej szkoły to czerwiec 2018 r. Nauka idzie mu dobrze, licencjat ukończył z wynikiem dobrym. Również obecnie wszystkie przedmioty zalicza terminowo. Nie posiada stypendium naukowego ani socjalnego. Zamieszkuje w akademiku w B. i kosztuje on 400,- zł miesięcznie. Do Ł. przyjeżdża średnio na dwa weekendy w miesiącu. Przyjeżdża samochodem marki V. (...) około 10-letnim. Został on kupiony za 23.000,- zł przez I. D., a pieniądze na ten cel miała ona z pieniędzy otrzymanych od S. D. z podziału majątku wspólnego. Zarejestrowany jest na powoda i jego matkę. M. D. jeździ na studia prywatnym samochodem, albowiem do B. jest bardzo niekorzystne połączenie komunikacją publiczną tj. nie ma bezpośredniego autobusu z Ł. i najpierw należałoby jechać autobusem z Ł. do W., a stamtąd pociągiem do B.. M. D. w trakcie studiów je obiady na stołówce i kosztują one około 250,- zł miesięcznie. Sam zaś przygotowuje sobie śniadania i kolacje. Korzysta z siłowni i karnet kosztuje 149,- zł miesięcznie. Powód nie pracuje zawodowo i nie posiada żadnych swoich dochodów. W ostatnie wakacje również nie pracował. W lato bowiem musiał odbyć obowiązkowy miesięczny staż ze studiów, obowiązkowy dwutygodniowy obóz sportowy z uczelni, który kosztował około 1.000,- zł i obowiązkową miesięczną praktykę ze studiów. Faktycznie z trzech miesięcy wakacji akademickich miał wolne tylko dwa pierwsze tygodnie sierpnia. Przebywając w Ł. powód zatrzymuje się w mieszkaniu u matki. I. D. posiada mieszkanie położone w Ł. przy ul. (...). Ma ono powierzchnię około 60 m² i kupiła je za pieniądze otrzymane od S. D. z podziału majątku wspólnego. Czynsz za to mieszkanie wynosi 403,- zł miesięcznie. Do tego dochodzą opłaty to jest: woda – około 80,- zł miesięcznie, energia elektryczna – około 94,- zł miesięcznie oraz telewizja i (...) – 98,- zł miesięcznie. Nadto I. D. posiada samochód marki V. (...) – ten który otrzymała w ramach podziału majątku wspólnego. Po zakupie i remoncie mieszkania oraz zakupie samochodu dla syna z pieniędzy otrzymanych z podziału majątku wspólnego I. D. pozostała jeszcze kwota 140.000,- zł i deklaruje, że w przyszłości chciałaby przeznaczyć ją dla syna na start w dorosłe życie. I. D. w dalszym ciągu pracuje jako księgowa w Kancelarii (...) w Ł. u Komornika Sądowego K. B.. Zarabia tam około 2.800,- zł miesięcznie. Pracuje tam od poniedziałku do piątku w godzinach od 7.30 do 15.30. Poza tą pracą nigdzie więcej nie dorabia i nie posiada innych dochodów. W utrzymaniu pomagają jej mieszkający w P. rodzice, którzy są na emeryturach. I. D. ma 42 lata. Nie jest związana z innym mężczyzną i poza synem M. nie ma innych osób na utrzymaniu.

Pozwany S. D. ma obecnie 47 lat. Pozostaje w związku małżeńskim z K. D. i razem wychowują oni ich dziewięcioletnią córkę O. D.. O. D. uczy się w czwartej klasie Szkoły Podstawowej nr (...) w Ł.. Małżonkowie D. pobierają na nią zasiłek rodzinny i świadczenie z Programu „500+”. Małoletnia jest alergiczka i w związku z tym leczy się w (...) w B.. S. D.

z żoną i córką zamieszkują w jego domu – oficynie w Ł. przy ul. (...). Znajdujący się na tej posesji drugi dom nadal jest niewykończony i znajduje się w takim stanie, w jakim był na datę podziału majątku wspólnego pozwanego z I. D.. Dom ten ma powierzchnię około 160 m², jest docieplony, bez elewacji zewnętrznej. Umową notarialną z dnia 3 kwietnia 2012 r. pozwany i jego żona K. D. wyłączyli ustrój majątkowej wspólności ustawowej i odtąd pozostają w rozdzielnosci majątkowej. Żona pozwanego prowadzi własną działalność gospodarczą i jest to pracownia reklamowa. Nie zatrudnia ona innych osób. Nadto na żonę pozwanego od około czterech lat zarejestrowany jest znajdujący się na posesji przy ul. (...) komis samochodowy, który wcześniej był zarejestrowany i prowadzony przez pozwanego. S. D. podał, iż obecnie stoi tam pięć samochodów i dwa z nich są to wstawione w komis, dwa należą do jego żony, a jeden do jego siostry. Jak wskazał pozwany jego żona faktycznie nie prowadzi tego komis, gdyż bardziej skupia się na prowadzeniu działalności reklamowej, a w 2017 r. przez komis faktycznie zostało sprzedane dwa samochody i było to B. (...) z 2002 r. i V. (...) z 2002 lub 2001 r. Poza tym K. D. posiada własne gospodarstwo rolne położone w S. (7 km od Ś.), które otrzymała od swoich rodziców. Na gospodarstwie tym pracują mieszkający w S. rodzice żony pozwanego, a K. D. jeździ tam pomagać 2-3 razy w tygodniu. Gospodarstwo to nastawione jest na produkcję mleka i dochód z tego pozwany określił na 3.000,- zł. Pozwany od około 2-3 lat jest dopisany jako domownik do gospodarstwa rolnego żony, ale nigdy nie utrzymywał się z pracy na gospodarstwie rolnym. Obecnie pobiera zasiłek chorobowy z KRUS-u w wysokości około 300,- zł miesięcznie, a na zwolnieniu lekarskim jest od 17 października 2016 r. z powodu problemów z sercem. Pozwany przeszedł zawał serca, ma stwierdzoną chorobę wieńcową i trzy razy leżał w Instytucie (...) w A.. Ma założony sten i czeka na operację założenia kolejnego. Na stałe przyjmuje lekarstwa, które kosztują około 100,- zł miesięcznie. Ma orzeczoną czasową niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym. Pozwany korzysta z samochodu żony F. (...) z 2003 r. S. D. uiszcza następujące opłaty: woda - około 20,- zł miesięcznie, ogrzewanie domu – około 3.000-4.000,- zł rocznie, podatek – 600,- zł kwartalnie, energia elektryczna – 170,- zł miesięcznie, telefon z Internetem – 32,- zł miesięcznie. Nie posiada żadnych kredytów. Wskazał, iż rodzinie – siostrze jest winien około 10.000,- zł i pieniądze te pożyczył około 3 lat temu na alimenty dla syna M.. W ostatnim okresie matka pozwanego wróciła na stałe do Polski z USA i zamieszkała z pozwanym w domu – oficynie.

Pozwany od czterech lat poza płaceniem alimentów w żaden sposób nie uczestniczy w życiu powoda. Alimenty uiszcza za pośrednictwem komornika i nie ma żadnych zaległości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: informacyjnych wyjaśnień powoda (czas zapisu od 00:02:36 do 00:10:02 – tj. k. 55-55v.), twierdzeń jego pełnomocnika (czas zapisu od 00:08:41 do 00:32:05 – tj. k. 45-46, czas zapisu od 00:10:02 do 00:34:23 – tj. k. 55v.-56, czas zapisu od 00:01:52 do 00:05:00 – tj. k. 71-71v., czas zapisu od 00:17:47 do 00:19:43 – tj. k. 71v.-72), informacyjnych wyjaśnień pozwanego (czas zapisu od 00:32:05 do 00:57:23 – tj. k. 46-47, czas zapisu od 00:05:00 do 00:17:47 – tj. k. 71v.), faktury dot. opłaty za siłownię (k. 9), kserokopii umowy o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej (k. 20), kserokopii zaświadczenia z Urzędu Skarbowego (k. 21), kserokopii dokumentacji lekarskiej dotyczącej pozwanego (k. 22-42, 57-70), kserokopii dokumentacji medycznej dotyczącej O. D. (k. 42-44) oraz akt spraw: I C 76/08 Sądu Okręgowego w Łomży, I Ns 457/09 Sądu Rejonowego w Łomży, III RC 438/10 Sądu Rejonowego w Łomży, Kmp (...) Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Łomży P. O., akt nadesłanych przez KRUS (...) płatnik K. D. i akt nadesłanych przez KRUS (...), z których to akt dopuszczono dowód.

Sąd Rejonowy w Łomży zważył co następuje:

Przedmiotowe powództwo należy uznać za częściowo zasadne.

Podstawa do ewentualnego podwyższenia zakresu obowiązku alimentacyjnego określona jest w treści art. 138 k.r.o. Zgodnie z tym przepisem, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Pod pojęciem „zmiany stosunków” należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu unormowanego w art. 133 i 135 k.r.o. Stanowią one, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, a zakres tych świadczeń zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanych. Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zwiększenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się

usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspakajania potrzeb własnymi siłami. Z powyższego wynika zatem, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się ostatecznego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania co do ich podwyższenia.

Ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego bezsprzecznie wynika, że M. D. nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać. Pomimo iż jest już osobą pełnoletnią, to w dalszym ciągu się uczy i nie posiada żadnego własnego majątku. Wprawdzie zgodnie z art. 133 § 3 k.r.o. rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, ale dotyczy to sytuacji, gdy uiszczanie świadczeń alimentacyjnych byłoby połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub gdy dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się. Przyjmuje się zatem, iż rodzice pełnoletniego dziecka, które kontynuuje naukę, obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem niego (wyrok SN z dnia 27 stycznia 1999 r., II CKN 828/97, LEX nr 110587), a należyte przygotowanie dziecka do przyszłej pracy zawodowej może obejmować nawet studia wyższe, jeżeli uzdolnienia dziecka, jego ambicje i wytrwałość okażą się wystarczające do tego, ażeby studia te nie tylko rozpocząć, ale i kontynuować oraz pomyślnie zakończyć (wyrok SN z dnia 12 lutego 1998 r., I CKN 499/97, LEX nr 50545). Przeciwnie stanowisko prowadziłoby bowiem do zahamowywania, a co najmniej znacznego utrudnienia dalszego rozwoju dziecka, a to przez pozbawianie go środków materialnych niezbędnych do kontynuowania nauki po osiągnięciu pełnoletniości. Pozostawałoby to zatem w sprzeczności z podstawowym obowiązkiem rodzicielskim jakim jest obowiązek „troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka” i obowiązek należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej - art. 96 § 1 k.r.o. (wyrok SN z dnia 14 listopada 1997 r., sygn. akt III CKN 217/97, Prok. i Pr.1998/9/28). Wbrew twierdzeniom pozwanego nie można też wymagać od powoda, aby sam poprzez prace dorywcze uzyskiwał środki na swoje utrzymanie. Powód uczy się w dwóch szkołach, a kierunek technika masażysty wybrał sobie, aby dodatkowo po skończeniu (...)u mieć szersze możliwości podjęcia pracy. Również w okresie ostatnich wakacji akademickich powód nie mógł podjąć pracy, aby uzyskać jakieś środki na swoje utrzymanie. Z twierdzeń jego matki wynika bowiem, że z całego okresu trzytygodniowego miał wolne jedynie dwa tygodnie sierpnia, a w pozostały okres musiał odbyć obowiązkowy staż, praktyki i obóz studencki.

Niewątpliwie od ostatecznego ustalenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego zwiększyły się usprawiedliwione potrzeby powoda. Od tego czasu upłynęło bowiem sześć lat, powód był wówczas licealistą, a obecnie jest na etapie praktycznie kończenia studiów, gdyż został mu tylko obecny okres akademicki. Oczywiście jest, że utrzymanie studenta studiującego poza Ł. jest wyższe niż mieszkającego w Ł. licealisty. Powód musi wydawać pieniądze na akademik i jest to kwota 400,- zł miesięcznie. Także jego wydatki na wyżywienie są znacznie większe niż w czasie, kiedy mieszkał z matką i to ona przygotowywała posiłki w domu. Więcej też należy wydawać na jego ubrania, obuwie, czy też środki czystości. Dochodzą też koszty dojazdu na uczelnię do B., które z racji braku bezpośredniego połączenia autobusowego z Ł., także nie są małe, gdyż powód musi korzystać z samochodu osobowego. Niewątpliwie też potrzebne są środki finansowe na wydatki związane ze szkołą, np. kserowanie materiałów, czy zakup podręczników szkolnych. Zdaniem Sądu realny miesięczny koszt utrzymania powoda wynosi w granicach około 1.300-1.500,- zł miesięcznie.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa powołując się głównie na swoją sytuację finansową i osobistą spowodowaną przede wszystkim jego problemami ze zdrowiem. Nie negując oczywiście, iż pozwany ma duże problemy kardiologiczne i w związku z tym przebywa na zwolnieniu lekarskim w ocenie Sądu jego sytuacja pozwala na podwyższenie należnych od niego alimentów o 150,- zł miesięcznie. Pozwany ma czasową niezdolność do pracy, ale jedynie w gospodarstwie rolnym, a w praktyce – jak sam przyznał – nigdy nie utrzymywał się z pracy na gospodarstwie rolnym. O ile jednak obecnie przy takim stanie zdrowia trudno od pozwanego wymagać, aby podjął pełną pracę zarobkową, ma jednak w ocenie Sądu ma on możliwości uzyskania dochodów. Pozwany posiada majątek. Jest to duża nieruchomość położona w Ł. przy ul. (...) o łącznej powierzchni 0,4307 ha zabudowana budynkiem mieszkalnym (oficyną), garażem i domem mieszkalnym (w budowie). Stanowiła ona majątek wspólny I. i S. D. i na datę dokonywania podziału majątku w 2012 r. jej wartość została ustalona na podstawie wycenienia przez biegłego na 891.000,- zł. Nie jest to zatem kwota mała. Na nieruchomości tej znajdują się dwa domy. O ile w jednym obecnie pozwany zamieszkuje z rodziną to drugi stoi pusty i nie jest wykończony. Nadto od strony ulicy znajduje się spory plac, na którym

wcześniej pozwany prowadził komis, a obecnie komis ten jest zarejestrowany na jego żonę. Pozwany dysponując takim majątkiem i mając na utrzymaniu niesamodzielne dzieci powinien dołożyć starań, aby z nieruchomości tej uzyskiwać jakieś dochody, które mógłby przeznaczać na alimenty. Pozwany może na przykład wynająć komuś ów niewykończony budynek mieszkalny, a przede wszystkim dysponując tak dużym obszarem nieruchomości może wynająć ją komuś choćby na prowadzenie komis samochodowego. W ten sposób z pewnością byłby w stanie uzyskać dodatkową kwotę na alimenty dla syna. Tymczasem pozwany nie czyni w tym kierunku żadnych starań. Wprawdzie żona pozwanego formalnie prowadzi tam komis, ale pozwany sam przyznał, że faktycznie tej działalności ona nie prowadzi i w 2017 r. przez komis sprzedano tylko dwa samochody, a skupia się ona na swojej działalności reklamowej. Nie może zaś być tak, że osoba dysponująca dużym majątkiem, która ma na utrzymaniu dzieci, nie czyni starań, aby uzyskać z tego majątku jakieś dochody, a zasłania się swoim stanem zdrowia. Nie można też zapominać, że powodowi został tylko rok studiów, więc obowiązek alimentacyjny pozwanego w stosunku do powoda najprawdopodobniej po studiach syna zostanie wygaszony, gdyż powód uzyska możliwość samodzielnego utrzymania się.

Na marginesie należy też zwrócić uwagę, iż pozwany powołując się na swój zły stan zdrowia i niemożność w związku z tym uzyskiwania dochodów jednocześnie bez opóźnień regulował obowiązek alimentacyjny w dotychczasowej wysokości 550,- zł miesięcznie. Na pierwszej rozprawie w sprawie w dniu 19 czerwca 2017 r. stwierdził zaś (k. 45v.), że posiada jedynie dług u siostry w kwocie 10.000,- zł, który powstał trzy lata temu na alimenty dla syna, a zatem nie w ostatnim okresie, kiedy miał problemy zdrowotne. Powyższe wskazuje, iż pozwany choć przebywa na zwolnieniu lekarskim od października 2016 r. i twierdzi, że nie uzyskuje żadnych dochodów i nie pomaga mu już jego matka, to jednak ze źródeł, których nie ujawnił przed Sądem, posiadał środki finansowe na alimenty dla syna.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał za zasadne podwyższenie dotychczasowej wysokości świadczenia alimentacyjnego i obciążenie S. D. alimentami na rzecz M. D. w kwotach po 700,- zł miesięcznie, poczynając od dnia następnego od skutecznego doręczenia pozwu, a więc od dnia 19 maja 2017 r., płatne z góry do dnia 10 – go każdego miesiąca do rąk M. D., z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat.

Pozostałą część kosztów utrzymania dla M. D. powinna zapewnić jego matka, która posiada stałą pracę z dochodami, które jak na warunki (...) nie są małe i poza powodem nie ma na utrzymaniu innych osób.

Z tych względów na podstawie art. 133 § 1 i 3 k.r.o., art. 135 § 1 i 2 k.r.o. i art. 138 k.r.o. orzeczono jak w pkt I i II sentencji wyroku.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 k.p.c. z uwagi na konieczność zaspokojenia przede wszystkim potrzeb powoda i sytuację finansową jego rodziców – pkt III sentencji wyroku.

O rygorku natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. – pkt IV sentencji wyroku.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.